

BWV 35
Geist und Seele wird verwirret Duch i umysł się mieszają

Erster Teil

Sinfonia

Geist und Seele wird verwirret, Duch i umysł się mieszają,
Wenn sie dich, mein Gott, betracht'. Gdy się wznoszą do Twej chwały.
Denn die Wunder, so sie kennet Cuda bowiem, które znają,
Und das Volk mit Jauchzen nennet, Które w ludziach cześć wzbudzają,
Hat sie taub und stumm gemacht. Wzrok i słuch im odebrały.

Recitativo A

Ich wundre mich; Zdziwiam się;
Denn alles, was man sieht, Bo wszystko, co widzimy,
Muss uns Verwundrung geben. Musi napęłniać nas zdziwieniem.
Betracht ich dich, Gdy widzę Cię,
Du teurer Gottessohn, Najdroższy Synu Boży,
So fliehet To siły swymi
Vernunft und auch Verstand davon. Duch ni rozum nie pomoże.
Du machst es eben, Twoje to bowiem jest zrządzenie,
Dass sonst ein Wunderwerk vor dir was Schlechtes ist. Że dziwy wszelkie marnością przy Tobie.
Du bist W Twojej osobie
Dem Namen, Tun und Amte nach erst wunderreich, Imię i czyn i godność jest przedziwna,
Dir ist kein Wunderding auf dieser Erde gleich. A żaden cud się z Tobą tu nie równa.
Den Tauben gibst du das Gehör, Głuchym Ty słuch przywrócić możesz,
Den Stummen ihre Sprache wieder, A niemym – dar mówienia,
Ja, was noch mehr, Powieki ślepcom, dobry Boże,
Du öffnest auf ein Wort die blinden Augenlider. Otwierasz, dając moc widzenia.
Dies, dies sind Wunderwerke, To są prawdziwe cudowności,
Und ihre Stärke A ich wielkości
Ist auch der Engel Chor nicht mächtig auszusprechen. Anielski nawet chór by nie wyspiewał.

Aria A

Gott hat alles wohlgemacht. Wszystko dobre, co Bóg stworzył.
Seine Liebe, seine Treu Miłość Jego nie zawodzi,
Wird uns alle Tage neu. Co dzień się od nowa rodzi.
Wenn uns Angst und Kummer drückt, Kędy lęk jest i strapienie,
Hat er reichen Trost geschicket, On ci niesie pocieszenie.
Weil er täglich für uns wacht. Co dzień chroni nas duch Boży.
Gott hat alles wohlgemacht. Wszystko dobre, co Bóg stworzył.

Zweiter Teil

Sinfonia

Recitativo A

Ach, starker Gott, lass mich Boże mój mocny, pozwól mi
Doch dieses stets bedenken, O tym na zawsze już pamiętać,
So kann ich dich Bo wtedy będzie dane mi
Vergnügt in meine Seele senken. W mej duszy przyjąć Cię objęcia.
Lass mir dein süßes Hephata Pozwól, by słodkie Twe „Efata!”
Das ganz verstockte Herz erweichen; Zmiękczyło serce zatwardziałe.
Ach! lege nur den Gnadenfinger in die Ohren, O, włóżże palec swój w me ucho,
Sonst bin ich gleich verloren. Bo będzie ze mną całkiem krucho.
Rühr auch das Zungenband I język mój rozwiązać zechciej
Mit deiner starken Hand, W zbawiennym ręki Twojej geście,
Damit ich diese Wunderzeichen Iżbym ja cudów Twoich chwałę
In heilger Andacht preise W nabożnym wielbić mógł skupieniu
Und mich als Erb und Kind erweise. Wierny boskiemu pochodzeniu.

Aria A

Ich wünsche nur bei Gott zu leben, Z Bogiem mi tylko żyć już trzeba.
Ach! wäre doch die Zeit schon da, O kiedyż chwila ta nadejdzie,
Ein fröhliches Halleluja By z aniołami Alleluja wszędzie
Mit allen Engeln anzuheben. Tobiem ja śpiewał?
Mein liebster Jesu, löse doch Jezu mój, zerwać Ty pamiętaj
Das jammerreiche Schmerzensjoch Bolesne znoju mego pęta,
Und lass mich bald in deinen Händen Żywota pozwól mi dokonać
Mein martervolles Leben enden. W zbawiennych łaski Twej ramionach.

Tłum. Paweł Piszczatowski